

Maastricht als Europees kruispunt in de 20^e en 21^e eeuw

Met zingen is de liefde begonnen

Liedrecital

Sandrine Mairesse - sopraan

Vincent Kusters - bariton

Henry Konsten - piano

Charlie Bo Meijering - piano

Programma

Vincent Kusters - bariton; Charlie Bo Meijering - piano

Carl Smulders (1863-1934)

- Ceux qui pieusement sont morts pour la Patrie (1915). Tekst : Victor Hugo
- Il pleure dans mon cœur (1896). Tekst : Paul Verlaine
- Kom niet de verre wegen (1898). Tekst: P.C. Boutens

Sandrine Mairesse - sopraan; Henry Konsten - piano

Henry Konsten (1963)

Spiegel. 5 liederen voor sopraan en piano (2018).

Tekst: Paul Hermans. Uit de bundel *Spraakdoorn* (2010)

- Pastorale
- Kier
- Spiegel
- Vliegeren
- Allerzielen

première

Vincent Kusters; Charlie Bo Meijering

Victor Vermin (1903-1976)

- Maria mild en machtig. Tekst: Guido Gezelle
- Ave Maria

Sandrine Mairesse; Henry Konsten

Hans Besselink (1931-2012)

Vier Hanliederen voor sopraan en piano (1977)

- ik noem je bloemen
- het water gaat langs de kanten heen
- kroop de mist tussen de bomen?
- de sterren niet – Muze – de wind noch de regen

Vincent Kusters; Charlie Bo Meijering

Andrée Bonhomme (1905-1982)

- Le bonheur est comme une corbeille, Op. 21 (1927). Tekst: anoniem
- Trois poèmes Arabes, Op. 84 (1941)

Tekst: Anoniem Arabisch; vertaling: Franz Toussaint

- Attente
- Après
- L'autre

- Au mois d'Avril, Op 82, No.2 (ca. 1940). Tekst: Théophile Gautier

Sandrine Mairesse - sopraan

Vincent Kusters - bariton

Charlie Bo Meijering - piano

Hans Leenders (1965)

Traiectum voor sopraan, bariton en piano (2019)

Tekst: Hendrik van Veldeke

Opdracht van Maastrichtse Componisten voor het 10-jarig bestaan.
première

Maastricht als Europees kruispunt in de 20e en 21e eeuw

Met zingen is de liefde begonnen

‘Waarover zal ik zingen’ vraagt Jan Hanlo zich af in zijn gelijknamige gedicht. Hij somt eindeloos veel mogelijkheden op, maar keert telkens terug op zijn vragend antwoord: ‘Of zal ik van de liefde zingen’.

De historische en culturele ontwikkeling van Maastricht is een rechtstreeks gevolg van zijn ligging in het Maasdal met de Maas als zuid-noord verbinding en de uit de Romeinse tijd stammende weg van de Noordzee naar Keulen als west-oost verbinding. De stad was altijd meer georiënteerd op het zuiden en het oosten dan op de rest van Nederland. De Franse taal en cultuur was in Maastricht in de 19^e en 20^e eeuw een vanzelfsprekendheid in het dagelijkse leven in de gegoede kringen. Veel musici genoten hun opleiding in het nabij gelegen Luik. Op het gebied van de katholieke kerkmuziek boden Aken en Regensburg de juiste opleidingsmogelijkheden.

In de muziek is deze voorkeur voor het Franse coloriet tot vandaag de dag terug te vinden. Dit programma met voorbeelden uit de liedkunst voor zangstem en piano is daar een mooie weerspiegeling van.

Maastrichtenaar **Carl Smulders** heeft liederen geschreven op Franse, Duitse en Nederlandse teksten. De harmonische taal van de Franse liederen *Ceux qui pieusement sont mort pour la patrie* en *Il pleure dans mon coeur* verraden duidelijk de diepgaande invloed van Wagner, ingekleurd met een eigen Franse toonspraak in dienst van de emotionele lading van de teksten. Het Nederlandse lied *Kom niet de verre wegen* op tekst van Boutens, is duidelijk minder complex in zijn akkoordiek.

Victor Vermin was leerling van Smulders aan het Conservatorium van Luik, maar studeerde ook aan de kerkmuziekschool in Aken en in Keulen. In de crisisjaren tussen de twee wereldoorlogen zag hij zich genoodzaakt de muziek vaarwel te zeggen omdat daar geen droog brood mee te verdienen was. Hij werd directeur van de Mabi, de bekende Maastrichtse bioscoop, en kreeg ook naam als strenge keurmeester van nieuwe films volgens de katholieke richtlijnen. Vermin was ook schrijver en dichter in het Maastrichts dialect. In de liederen is zijn degelijke opleiding in de Luikse school onmiskenbaar terug te horen. De kwaliteit van zijn (kerk)muziek overstijgt die van veel brave

tijdgenoten. Het Ave Maria schreef hij speciaal voor het huwelijk van een van zijn dochters.

Andrée Bonhomme, opgegroeid in een Franstalig milieu in Maastricht, legde een van haar eerste composities aan Carl Smulders voor. Deze stimuleerde haar vooral op dat pad verder te gaan. Als leerlinge van Henri Hermans, directeur van de Maastrichtse Muziekschool en van het Maastrichts Stedelijk Orkest, kon zij zich verder ontwikkelen. In de periode 1928 tot 1940 reisde zij zeer frequent met de trein op en neer naar Parijs om lessen te volgen bij de beroemde componist Darius Milhaud. Haar talrijke liederen en orkestwerken getuigen van een excellente beheersing van het metier en een fijngevoeligheid voor de Franse taal en de Franse toonspraak, maar met een eigen toets. De veelal korte liederen zijn afgewogen miniaturen in vorm en kleurenpalet.

Hans Besselink was in het dagelijks leven verbonden aan het Maastrichts Conservatorium als docent en vanaf 1971 tot 1989 als (adjunct)directeur. Als componist trad hij niet zo op de voorgrond. Hij schreef vooral vocale werken, zowel kerkelijke liederen voor de eredienst als een aantal liederen op wereldlijke teksten. De vier liederen op teksten van de Valkenburgse dichter Jan Hanlo geven een uitstekende indruk van zijn laatromantische stijl met vroeg twintigste eeuwse invloeden en zijn fijngevoeligheid voor de poëtische taal van Hanlo.

Een tweetal premières geven dit programma extra cachet. De liederencyclus Spiegel van **Henry Konsten** komt vandaag voor het eerst tot klinken. Konsten geeft ieder lied een eigen karakter niet alleen door de melodiebouw, maar zeker ook door een karakteristieke begeleiding die thematisch en motivisch de sfeer van het lied bepaald.

De componist schrijft zelf als inleiding op zijn cyclus: ‘Wat mij bijzonder aanspreekt in de gedichten van Paul Hermans zijn de eenvoudige opzet en beeldvorming, terwijl er eigenlijk een complexe belevingswereld in verborgen zit. Dit staat dicht bij mijn eigen manier van componeren. Wanneer Hermans bijvoorbeeld schrijft in het gedicht *Kier*: “een winkelhaak zonlicht daarin”, dan roepen deze alledaagse woorden direct een spanning op. De winkelhaak kun je associëren met het 'vasthaken' van het beeld van de herinnering waar het gedicht over gaat, maar zonlicht laat zich juist niet vangen. Het zijn juist dit soort tegenstrijdigheden, wrijvingen die ik op een heldere manier in muziek tot uitdrukking wil brengen. Voor mij dus heel logisch om Hermans' gedichten te willen verklanken.’

Hans Leenders componeerde in opdracht van de Stichting Maastrichtse Componisten voor het 10-jarig jubileum *Traiectum*, een duet voor sopraan en bariton op een welbekende tekst van de oudste Maastrichtse dichter Hendrik van Veldeke. Veldeke bezingt de schone stad van Tricht gelegen op de plek waar Jeker en Maas samenvloeien. Leenders creëert vorm en eenheid in het duet door karakteristieke motieven en melodieën te hernemen later in de compositie.

De componist schrijft zelf: 'De tekst uit de Servaaslegende van Henric van Veldeke uit de 12^e eeuw spreekt nadrukkelijk van een samengaan van *die Jeker ende die Mase*. Van een stad *wale ghelegghen ende te schepen in voele wegghen*. Veldeke beschrijft vervolgens letterlijk welke wegen samenkomen in Maastricht: *Die weghe versamenen sich alldae. Des is die stadt daernae Gheheiten Traiectum.....*

Vanuit de éénstemmigheid van de herdersfluit, ontstaat een pastoraal toonlandschap. Het *quasi recitativo* in de bariton leidt vervolgens het verhaal in: Servaas bereikt uiteindelijk Maastricht.

Het aansluitende hoofdthema in de piano wil kleur geven aan het beeld wat hij, Servaas, voor ogen krijgt: *eynen dall scoen ende liecht*.

Het eerste duet tussen sopraan en bariton symboliseert het samengaan van beide wateren, *eyn groot ende eyn cleyne*. En weer herkennen we het hoofdthema als terugkerend rondo.

De pastelkleuren van het begin keren terug om het landschap verder te beschrijven. Het plots opduikende ostinato is de voorbode van de opsomming van de vele wegen die samenkomen in Maastricht. Het lijken er eindeloos veel te zijn. En ook het onstuimige ritme geeft aan hoeveel reuring er is in deze stad. De herdersfluit doet weer zijn intrede en beweegt richting mild dissonante kleuren.

Het hoofdthema keert tenslotte terug als de ultieme bevestiging van *Traiectum*. Sopraan en bariton zingen: *Daer sande God Servacium.'*

TEKSTEN

Ceux qui pieusement sont morts pour la patrie (Smulders)

Ceux qui pieusement sont morts pour la patrie
Ont droit qu'à leur cercueil la foule vienne et prie.
Entre les plus beaux noms leur nom est le plus beau.
Toute gloire près d'eux passe et tombe éphémère ;
Et, comme ferait une mère,
La voix d'un peuple entier les berce en leur tombeau!
Entre les plus beaux noms leur nom est le plus beau.

Victor Hugo (1802-1885)

Il pleure dans mon cœur (Smulders)

Il pleure dans mon cœur
Comme il pleut sur la ville;
Quelle est cette langueur
Qui pénètre mon cœur?

Ô bruit doux de la pluie
Par terre et sur les toits!
Pour un cœur qui s'ennuie,
Ô le chant de la pluie!

Il pleure sans raison
Dans ce cœur qui s'écœure.
Quoi ! nulle trahison?...
Ce deuil est sans raison.

C'est bien la pire peine
De ne savoir pourquoi
Sans amour et sans haine
Mon cœur a tant de peine!

Paul Verlaine

Kom niet de verre wegen (Smulders)

Kom niet de verre wegen
Der onbekenden! -
Al witte rozen mijner gedachten zenden
Door bleeke zon haar bleeken zegen
U tegen.

'k Heb u altijd verwacht; gij waart
Onder de wit-en-roode beloften,
Die stonden om mijn lichtgedofte
Wieg in teeder rijm geschaard,
De zoete gaven van te schreien of te
Lachen op aard.

In de paleizen der droomen
Stond ik voor uw troon als knaap;
Onder de hoge boomen
Van den eersten slaap
Mocht soms mijn jonge schromen
U tegenkomen....

Zal de droom nu treden
In het lichte heden,
En wandlen, een aardekind, onder de zon?
Of zal de wereld worden onttogen
Aan mijn oogen,
Die maar zullen drinken uit der droomen wonderenbron?...

O kom niet de verre wegen
Der onbekenden! -
Al witte rozen mijner gedachten zenden
Door bleeke zon haar bleeken zegen
U tegen.

P.C. Boutens

Spiegel. 5 liederen (Konsten)

Pastorale

Het donkert
om de witte schapen.

Zij blijven in de maan
nog lang lichten.

Zij staan zo stil,
bewegingloos,

niet grazende, zo stil,
de kop omhoog,

als levend de verwezenen
uit hun geslacht.

Kier

Steeds weer de deur
op een kier.

Steeds weer een winkelhaak
zonlicht daarin.

Steeds weer daarin
het dansende stof.

Steeds maar dansend
wat komt en verdwijnt.

Steeds wat gezien
niet gezien wordt.

Steeds wat gehoord
al verklonk.

Spiegel

Het oudste verdriet,
van voor onze tijd.

Het ijzelt in de bomen.

Ik, arm in arm
met je lege gestalte.

Je lege gestalte
arm en arm met mij
in de spiegel.

Gearmd met mij
je niets in de spiegel.

En het glimlacht om ons
in de spiegel.

Vliegeren met Boenin

Op deze zomeravond hing de hemel in
grijsgroengele slierten neerwaarts, als

lieten jongens uit de tijd van Boenin
weer hun eeuwenoude vliegers op

en hun staart van lindenbast
jong en vrolijk in de winden dansten.

Vredig vloeiden nu en vroeger pijnloos
in elkander over. Zelfs de vlinders langs

de bosrand leken wel de bonte waaiers
van allang verdwenen vrouwen.

Ook hun koelte waaide zich ons toe
tenslotte.

Allerzielen

Al die liefsten die maar
niet ophouden met dood zijn.

Al die hemelsblauw geworden
liefsten, die maar niet ophouden
dood te zijn.

Al die liefsten van eeuwen
en eeuwen, die onafzienbare
blauwe legers van liefsten.

Al die liefsten in het blauw
die maar niet ophouden
met dood zijn.

Paul Hermans uit de bundel: Spraakdoorn (2010)

Maria (Vermin)

Maria, mild en machtig,
Vereert bi God en mensch,
Weest, Moeder, mi indachtig
Die mi te beet'ren wensch.

Ik heb min schoone dagen,
Verroekloosd en verdaan,
En kom, o Moeder,
klagen, bi U, voortaan.

Verleed was en verloren,
Min voetstap en min hart.
Langs on begaande sporen
Vol droefheid en vol smart.

>>

Bi nachten en bi dagen,
Verzucht ik langs den baen,
En kom, O moeder,
klagen, bi U, voortaan.

Maria mild en machtig,
Ik bid u en weerziet.
Uw schoone naam indachtig,
Mi arme zondaar niet.

De straffen wil ik dragen,
Van 't geen ik heb misdaen,
En kom, o Moeder,
klagen, bi U, voortaan.

Guido Gezelle

Ave Maria (Vermin)

Ave Maria
Gratia plena
Dominus tecum
Benedicta tu in mulieribus
Et benedictus fructus ventris
tui Jesus.

Sancta Maria
Mater Dei
Ora pro nobis peccatoribus
Nunc et in hora mortis nostrae.
Amen.

Hanlo-liederen (Besselink)

ik noem je: bloemen

ik noem je: bloemen
ik noem je: merel in de vroegte
ik noem je: mooi

ik noem je: narcissen in de nacht
waaroverheen de wind strijkt
naar mij toe

ik noem je: bloemen in de nacht

het water gaat langs de kanten heen

het water gaat langs de kanten heen
het watervlak en je ivoren been

een lam - een edelsteen - een kind -
een bootje in de maartse wind

kroop de mist

kroop de mist tussen de bomen?
dan is het herfst.
vloog de bonte kraai over 't dak?
dan is het herfst.
zaten de blaren als vanen aan de takken?
dan is het herfst.

de sterren

de sterren niet - Muze - de wind noch de regen
de velden de honden de paarden de bomen
en ook niet de tranen de oorlog de leegte

maar wel in de regen en wind mooie wimpers
en onder de sterren een paar zwarte ogen
- donkere sterren - zo'n schijnsel der schoonheid.

Jan Hanlo

Le bonheur est comme une corbeille (Bonhomme)

Le bonheur est comme une corbeille
Une corbeille en argent ciselé,
Remplie de fleurs, des rouges, des blanches
D'autres encore aux cœurs dorées

Souvent moi, j'ai vu se tendre
Des mains vers cette corbeille de fleurs
Et chercher les plus belles
et prendre alors une ou deux ou plusieurs

Et moi voyant ces autres faire à qui cette grande joie est donnée
Qu'ai-je fais?

Je me courbais par terre Pour ramasser les pétales tombées!

Trois poèmes Arabes (Bonhomme)

Attente

Plus rouge que la fleur de l'océan
le soleil descendait dans les sables.
C'est l'heure convenue
J'avais entravé mon cheval je m'étais assis.
Tu es arrivée!
Et j'ai frissonné comme le dormeur
qui est surpris par l'aurore. Ah!

Après

Elle s'était endormie dans mes bras
Pour la protéger contre la fraîcheur de la nuit
j'avais doucement étalé ses cheveux sur ses épaules.

Dans l'herbe autour de nous les insectes reprenaient un à un leur musique.
C'est l'heure où les mères bercent leur petite fille.

L'autre

Ma main avait parcouru son corps,
elle s'était endormie.
Je la regardais cependant ma pensée allait vers une autre
comme sa main pourrait m'endormir
et j'ai tant besoin de sommeil.

Anoniem Arabisch; vertaling Franz Toussaint

Au mois d'avril (Bonhomme)

Au mois d'avril, la Terre est rose
Comme la jeunesse et l'amour ;
Pucelle encore, à peine elle ose
Payer le Printemps de retour.

Au mois de juin, déjà plus pâle
Et le cœur de désir troublé,
Avec l'Été tout brun de hâle
Elle se cache dans le blé.

Au mois d'août, bacchante enivrée,
Elle offre à l'Automne son sein,
Et, roulant sur la peau tigrée,
Fait jaillir le sang du raisin.

En décembre, petite vieille,
Par les frimas poudrée à blanc,
Dans son rêve elle réveille
L'Hiver auprès d'elle ronflant.

Théophile Gautier

Traiectum (Leenders)

Doen die ongherechte
Die waren des viants knechte,
Des waren woerden in eyn,
Der enghel sinte Seruaes erscheyn.
Hij geboet den heilighen manne
Dat hi voer van danne
All daer hij noch is, te Triecht,
In eynen dall scoen ende liecht,
Effen ende wael ghedaen,
Daer twee water tsamen gaen,
Eyn groot ende eyn cleyne,
Claer, schoen ende reyne:
Dats die Jeker ende die Mase.
Beide te korne ende te grase
Es die stadt wale ghelegghen,
Ende te schepen in voele wegghen;

In visschen ende in ghewilden
Ende in goeden ghevylden
Der bester coren eerden
Die ye mochte ghewerden.
Des steyt die stat te maten
Aen eynre ghemeynre straten
Van Inghelant in Ongheren
Voer Colne ende voer Tongheren;
Ende alsoe dies ghelijck,
Van Sassen in Vrancrijck,
Ende mit scepe die des pleghen,
Te Denemerken ende te Norwegghen.

Die weghe versamenen sich all dae.
Des is die stadt daer nae
Gheheiten Traiectum.
Daer sande God Servacium.

Toen de onrechtvaardigen,
Die de dienaren waren van de duivel,
Het daarover eens geworden waren,
Verscheen de engel aan St. Servaas.
Hij gebood de heilige man
Dat hij daar (uit Tongeren) weg zou gaan
Naar de plaats waar hij nóg is: Tricht,
(Gelegen) in een schoon en helder dal,
Vlak en mooi van vorm,
Waar twee rivieren samen komen,
Een grote en een kleine,
Helder, schoon en zuiver:
Dat zijn de Jeker en de Maas.
Zowel voor akkers als voor weilanden
Is de stad gunstig gelegen,
Alsmede voor scheepvaart in vele
richtingen;
In een vis- en wildrijk gebied
En temidden van goede velden
Van de beste korenaarde
Die er ooit bestaan heeft.
Aldus ligt de stad gunstig
Aan een algemene weg
Van Engeland naar Hongarije,
Dichtbij Keulen en dichtbij Tongeren
En eveneens (aan de weg)
Van Saksen naar Frankrijk,
En voor schepen die er gebruik van maken
(Aan de weg) naar Denemarken en
Noorwegen.
Al die wegen komen daar samen.
Daarom is de stad daarnaar
Genoemd: Traiectum (= Doortocht).
Daarheen zond God Servatius.

Hendrik van Veldeke: Sint Servaaslegende

Vincent Kusters

Bariton Vincent Kusters studeerde aan het Conservatorium Maastricht zang en piano respectievelijk bij Mya Besselink en Joop Celis. Hij sloot zijn masterstudie zang succesvol af in 2016, een jaar later zijn masterstudie piano en in 2018 de applicatieopleiding koördirectie aan het Utrechts Conservatorium bij Rob Vermeulen en Fokko Oldenhuis.

Tijdens het wintersemester 2014/2015 volgde Vincent Kusters zanglessen bij Reginaldo Pinheiro aan de Hochschule für Musik Freiburg en in het studiejaar 2016/2017 pianolessen bij Willem Brons aan het Conservatorium van Amsterdam. Hij volgde masterclasses liedzang bij Maarten Koningsberger en Roger Braun, bij Meinard Kraak en Marien van Nieukerken en tijdens het Liedfestival Zeist samen met pianist Charlie Bo Meijering bij Elly Ameling en Julius Drake. Tevens volgde hij een masterclass zang bij Nelly Miricioiu.

Vincent is prijswinnaar zang van het Prinses Christina Concours in 2008. Hij won tijdens het Vocallis21 festival twee jaar op rij de Vocallis Liedprijs: als zanger in 2017 met pianiste Anne Frijns en als pianist in 2018 met sopraan Bibi Ortjens. Na de auditie van oktober 2018 werd hij opgenomen in het solistenbestand van de Vereniging Vrienden van het Lied. Hij werkt nu samen met de pianist Charlie Bo Meijering.

Naast liedzanger is Vincent ook actief als concertzanger. In 2018 zong hij onder andere de bariton-solo's in de *Misa Tango* van L. Bacalov met het Universiteitskoor Maastricht en in de *Carmina Burana* van Carl Orff (productie Openluchttheater Valkenburg). Hij zingt regelmatig mee in professionele koren, zoals Studium Chorale en Ad Mosam, en in ensembles.

Vincent is organist van de Sint-Martinuskerk te Gronsveld (Philippe le Picard-orgel, 1711), organist-dirigent van de Bartholomeuskerk te Eckelrade (Robustelly-orgel, ~ 1775) en is lid van een professionele gregoriaanse schola (Schola Maastricht).

Charlie Bo Meijering

Charlie Bo Meijering (1987), geboren in Amsterdam, is pianist en beeldend kunstenaar. Hij begon bij Liesbeth Langendijk op zevenjarige leeftijd met pianoles. In 2003 werd hij toegelaten tot het Utrechts Conservatorium om hoofdvakpiano te studeren bij Daniël Kramer en vanaf 2006 bij Katia Veekmans. In 2013 ronde hij zijn Masterstudie bij Sebastián Colombo en Henry Kelder af.

Sinds zijn afstuderen heeft hij o.a. meermaals als solist opgetreden in het Concertgebouw en in TV-programma's als Maestro en Het Orkest van Nederland. Bij de Nationale Opera en de Reisopera is hij regelmatig werkzaam als pianist. Naast piano speelt Charlie Bo ook beiaard en orgel. Voor de concertserie "Music, Imagination and the Brain" van Erik Scherder en Katia Veekmans maakte hij tekeningen die live werden geprojecteerd tijdens muziek.

Charlie Bo heeft een speciale voorliefde voor liedbegeleiding. Samen met bariton Vincent Kusters vormt hij een vast lied-duo. Ze worden gecoacht door Meinard Kraak en Roger Braun. In 2018 volgden zij een masterclass bij Elly Ameling en Julius Drake tijdens het Internationaal Lied Festival Zeist.

Sandrine Mairesse

Sandrine Mairesse is een jonge lyrische artieste, die in 2016 haar Master Solozang en Opera aan het Conservatorium Maastricht bij Frans Kokkelmans afsloot. Zij ging daarna naar Belgrado, Servië, om haar training in operarepertoire voort te zetten bij Katarina Jovanović.

Sandrine maakte haar professionele debuut in 2018 in Valkenburg met de rol van Amahl in "Amahl and the Night Visitors" van Menotti. Ze was in 2017 finalist van de Music Award Maastricht en werd beloond met een Eerste Prijs bij het concours "Les Nouveaux Talents de l'Art Lyrique" in 2018.

Sandrine had de gelegenheid om aan masterclasses van o.a. Nelly Miricioiu, Claron McFadden, Peter Sellars, Marie-Paule Hallard, Janice Dixon en Vladimir Redkin deel te nemen.

Henry Konsten

Henry Konsten (1963) studeerde aan het Conservatorium te Maastricht piano bij Hédý Schneider, Jo Dusseldorp en Joop Grubben (diploma 1989). Tevens studeerde hij compositie bij Henri Delnooz en Robert H. Platz (diploma 1991). In 1998 behaalde hij het staatsexamen voor saxofoon.

In 1987 werd hij docent compositie aan de muziekschool van Maastricht en in 1998 tevens docent saxofoon. Daarnaast begeleidt hij als pianist bij examens en recitals. Als componist schreef hij werken voor zeer uiteenlopende bezettingen: solo, kamermuziek, liederen, werken voor koor, orkest etc. De werken ontstonden gedeeltelijk vrij en gedeeltelijk in opdracht. Een groot deel van zijn muziek is ook in première gegaan.

Over zijn componeren zegt Henry: 'Kwaliteit is mijn kernwaarde. Klassieke muziek kan simplistisch lijken, maar is alles behalve dat. Ik probeer een uiterlijk van eenvoud te bereiken, maar zonder concessies te doen aan de complexiteit van de uitdrukking. Ik merk dat hoe ouder ik word, hoe sneller ik componeer. Toen ik jong was, besteedde ik veel tijd aan het nadenken over elk stuk. Nu ik ouder ben, schrijf ik zonder het intense denkproces; de muziek stroomt gewoon.'

Stichting Maastrichtse Componisten

Sinds 2009 is er een stichting die actief het klinkend muzikale erfgoed van de stad Maastricht promoot. De stichting doet dat door spraakmakende concerten en muziektheatervoorstellingen te produceren maar ook door samenwerkingsverbanden aan te gaan met andere culturele partners. Via concerten, website en social media komen steeds meer mensen in aanraking met het werk van Maastrichtse toondichters. Dit jaar bestaat de stichting tien jaar. Dit concert is een onderdeel van het jubileum-festival *Stemmig Maastricht* 14-16 juni 2019.

www.maastrichtsecomponisten.eu

Bijzondere dank aan

Boekhandel Dominicanen
Stichting Andrée Bonhomme
Familie Besselink
Familie Vermin
Paul Hermans

Radio-opname

Dit concert wordt opgenomen door L1 Radio voor uitzending op een later tijdstip.